

मेहनत समाप्त गरेर निरन्तर योगी बन

आज दिलवाला बाबा बच्चाहरूको दिलको लगनलाई देखेर हर्षित भइरहनु भएको छ। आजको मिलन दिलाराम बाबा र दिलरूबा बच्चाहरूको हो। चाहे सम्मुख छन्, चाहे शरीरदेखि टाढा छन् फेरि पनि दिलको नजिक छन्। टाढा रहेका बच्चाहरू पनि आफ्नो दिलको लगनबाट दिलाराम बाबाको सम्मुख छन्। यस्ता दिलरूबा बच्चाहरू जसको दिलबाट बाबाको नै संगीत बजिरहन्छ— अनहद संगीत, हृदको होइन— यस्ता बच्चाहरू बाबाको अहिले पनि नयनमा समाहित छन्। उनीहरूलाई पनि बापदादाले विशेष यादको रेसपोन्स दिइरहनु भएको छ। दिलाराम बाबाको दिल तखतनशीन त सबै बच्चाहरू छन् फेरि पनि नम्बरवार त भनिन्छ नै। जसरी मालाका दाना त सबै हुन् तर कहाँ आठ र कहाँ सोह्र हजारको लास्ट दाना। दाना भनिन्छ दुवैलाई, तर अन्तर महान् छ। यो नम्बरको आधार, मुख्य स्लोगन हो— ‘पवित्र बन र योगी बन।’ एउटा छन् योग लगाउने योगी। दोस्रो छन् सदा योगमा रहने योगी। तेस्रो छन् योगद्वारा विघ्न हटाउने, पाप मेटाउने मेहनतमा रहने, जति मेहनत उति फल पाउनेवाला। जसरी आजकलको दुनियाँमा पूर्व जन्मको, भक्तिको हिसाबबाट गरिएको श्रेष्ठ कर्मको आधारमा हृदको राजाईको वर्सा मेहनत विना नै पाउँछन्। वर्साको अधिकारबाट प्राप्ति हुन्छ, त्यसकारण राजाईको नशा स्वतः नै रहन्छ। याद गर्नु पर्दैन— म राजकुमार हुँ वा राजा हुँ। स्वाभाविक स्मृति र सम्पत्तिको प्राप्ति हुन्छ। आजकल त राजाहरू छैनन्, यो त द्वापरको शुरूआतको कुरा हो, सतोगुणी भक्तिको समयको कुरा हो। यसैगरी नम्बर वन बच्चाहरू स्वतः योगी जीवनमा रहन्छन्। प्राप्तिको भण्डार, वर्साको आधारमा सदा भरपुर रहन्छन्। मेहनत गर्दैनन्— आज सुख देऊ, आज शान्ति देऊ। संकल्पको बटन दबाउनासाथ खानी खुल्न पुग्छ। सदा सम्पन्न रहन्छन् अर्थात् योगयुक्त, योग लागिरहेकै हुन्छ।

दोस्रो नम्बरका छन्— योग लगाउनेवाला। उनीहरू यस्ता हुन्छन् जस्तो आजकलको व्यापारी। कहिले धेरै कमाउँछन्, कहिले कम कमाउँछन्। फेरि पनि खजाना रहन्छ। कमाइको नशा रहन्छ खुशी पनि रहन्छ तर निरन्तर एकरस रहँदैन। कहिले देख्दा धेरै सम्पन्नताको स्वरूप हुन्छ अनि कहिले अभै चाहियो, अभै चाहियोको संकल्पले मेहनत गराउँछ। सदा सम्पन्न सदा एकरस रहँदैनन्। सदा स्वयंसँग सन्तुष्ट रहँदैनन्। उनीहरू हुन् योग लगाउनेवाला। लगाउनेवाला अर्थात् टुट्छ अनि फेरि लगाउँछन्। तेस्रो छन्— जस्तो आजकलको नोकरी गर्नेवाला। कमायो अनि खायो। जति कमायो उति आरामले खायो। स्टक जम्मा हुँदैन त्यसैले सदा खुशीमा नाच्नेवाला हुँदैनन्। मेहनत हुनाको कारणले कहिले निराश अनि कहिले खुशी हुन्छन्। यस्ता तीन प्रकारका बच्चाहरू छन्।

बाबा भन्नुहुन्छ— सबैलाई वर्सामा सर्व प्राप्तिको खजाना मिलेको छ, अधिकारी हौ, स्वाभाविक योगी हौ, स्वाभाविक स्वराज्यधारी हौ। बाबाको खजानाको बालक सो मालिक हौ। त्यसैले यति धेरै मेहनत किन गर्छौं? मास्टर रचयिता अनि नोकरको जस्तो मेहनत गर्ने, यस्तो किन? जसरी उनीहरूले २०० कमाउँछन् अनि २०० खान्छन्। दुई हजार कमाउँछन् अनि दुई हजार खान्छन् त्यस्तै दुई घण्टा योग लगाउँछन् अनि दुई घण्टा त्यसको फल लिन्छन्। आज ६ घण्टा योग लाग्यो, आज ४ घण्टा योग लाग्यो— यस्तो किन? वारिसले कहिल्यै पनि यस्तो भन्दैन— दुई दिनको राजाई

२०७२ मंसिर २० आइतबार ०६-१२-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०९.०३.८१ मधुवन

हो, ४ दिनको राजाई हो। सदा बाबाको बच्चा हौं र सदा खजानाको मालिक हौं। भन्ने बाबा र गर्ने यादको मेहनत, दुवै कुरा एक आपसमा विपरीत हुन्छ। त्यसैले सदा यो स्लोगन याद राख- म एक श्रेष्ठ आत्मा, बालक सो मालिक हुँ। सर्व खजानाको अधिकारी हुँ, हरायो-पायो, हरायो-पायो- यस्तो खेल नखेल। जो पाउनु थियो त्यो पाइसक्यौ फेरि हराउने अनि पाउने किन ! नत्र यस गीतलाई परिवर्तन गर। पाइरहेको छु, पाइरहेको छु यो अधिकारीको बोल होइन। सम्पन्न बाबाको बच्चा हौं, सागरको बच्चा हौं। अब के गर्छौं ? निरन्तर योगी बन- म को हुँ ? हामी नै ब्राह्मण सो देवता हौं वा हामी नै क्षत्रिय सो देवता हौं ? बापदादालाई बच्चाहरूको मेहनत देखेर दया लाग्छ। राजाको बच्चाले नोकरी गरौंस्, यस्तो शोभा दिन्छ र ? सबै मालिक बन।

आज त केवल पार्टीहरूसँग मिल्नु छ। तर मुरली किन चल्थ्यो, यसको पनि रहस्य छ। आज धेरै महावीर बच्चाहरूले बाबालाई खिँचिरहेका छन्। बाप-दादाले आज उनीहरूलाई सम्मुख राखेर मुरली चलाइरहनु भएको छ। देश-विदेशका धेरै महावीर बच्चाहरूले याद गरिरहेका छन्। बाप-दादाले पनि यस्ता सेवाधारी, आज्ञाकारी स्वतः योगी बच्चाहरूलाई विशेष याद दिइरहनु भएको छ।

मधुवन निवासी र विदेशी बच्चाहरू जो धेरै स्नेहपूर्वक चात्रक बनेर मुरली सुन्नको लागि सदा अभिलाषी रहन्छन्, यस्ता सेवाधारी, लभफुल, लभलीन बच्चाहरूलाई पनि बाप-दादाले विशेष याद प्यार दिइरहनु भएको छ। मधुवन निवासी र जति पनि तल बसेका छन्, बापदादाको नयनको सम्मुख छन्, यस्ता अथक सेवाधारी बच्चाहरूलाई विशेष यादप्यार। साथ-साथै सम्मुख बसेका भाग्यशाली सिताराहरूलाई पनि विशेष यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग एवं नमस्ते।

बंगाल, बिहार, नेपाल जोनका भाइ-बहिनीहरूसँग व्यक्तिगत भेटघाट

१) मुरली त सुन्यौ, अब सुनेपछि स्वरूपमा ल्याऊ। एक हुन्छ स्मृतिमा ल्याउनु र अर्को हुन्छ स्वरूपमा ल्याउनु। जे पनि सुन्छौ, स्मृतिमा त सबैले ल्याउँछौ, अज्ञानीले पनि सुनेका कुरा याद गर्छन् तर ज्ञानको अर्थ हो नै स्वरूपमा ल्याउनु। त्यसैले कुनचाहिँ कुरा स्वरूपमा ल्याउँछौ ? बालक सो मालिक, यो हो स्वरूपमा ल्याउनु। पुरुषार्थको साथ-साथै प्रारब्धको अनुभव होस्। यस्तो होइन अहिले त पुरुषार्थी छौं, प्रारब्ध भविष्यमा मिल्छ। संगमयुगको विशेषता नै हो अहिले-अहिले पुरुषार्थ, अहिले-अहिले प्रत्यक्ष फल। अहिले स्मृति स्वरूप अहिले-अहिले प्राप्तिको अनुभव। भविष्यको ग्यारेन्टी त छ तर भविष्यभन्दा पनि श्रेष्ठ भाग्य अहिलेको छ। अहिलेको वर्सा त प्राप्त भएको छ हैन ? पाइसक्यौ वा पाउनु छ ? यदि पाइसक्यौ भने फेरि गुनासो त गर्दैनौ अमृतबेला ? कि हुन्छ याद कि हुन्छ फरियाद (गुनासो)। जहाँ याद हुन्छ त्यहाँ फरियाद हुँदैन, जहाँ फरियाद हुन्छ त्यहाँ याद हुँदैन। त्यसैले फरियाद समाप्त भयो ? प्रश्न समाप्त भयो ? फरियादमा हुन्छ प्रश्न चिह्न र यादमा हुन्छ फुलस्टप अर्थात् बिन्दु। बिन्दु स्वरूप बनेर बिन्दुलाई याद गर्नु छ। बाबा पनि बिन्दु, तिमी पनि बिन्दु। त्यसैले परिवर्तन भूमिमा आएपछि कुनै न कुनै विशेष परिवर्तन अवश्य गर्नु पर्छ। अब फरियादलाई छोडेर स्वतः योगी बनेर जाऊ। फरियादमा उलभन हुन्छ, खुशी हुँदैन। त्यसैले बाबाबाट खुशीको खजाना लेऊ उलभन होइन। उलभन त लौकिक पिताको खजाना थियो, अब त्यो त समाप्त भइसक्यो। लौकिक सम्बन्ध खतम अर्थात् फरियाद पनि खतम। अलौकिक बाबा

अलौकिक वर्सा । त्यसोभए फरियादको लिस्ट खत्म भयो नि ! च्यातिदियौ नि ! यदि मेटाइएको छ भने पनि भनिन्छ— लेखिएको थियो, त्यसैले च्यातेर खत्म गरिदेऊ । सेवामा समय देऊ, जबसम्म तयार हुँदैनौ तबसम्म राज्य आउनमा ढिलाई हुन्छ । सेवाको कुनै नयाँ योजना बनाएका छौ ? महायज्ञमा त सबैले सेवा गर्नु भयो नि ! ब्राह्मणहरूको संगठन हुनु, हाजिर हुनु नै सेवा हो । यो कुनै कम कुरा होइन । समयमा हाजिर हुनु, सदा तयार हुनु, सहनशक्तिको लक्ष्य राख्नु, यो पनि रजिष्टरमा जम्मा हुन्छ । जसको फेरि लास्ट रिजल्टसँग सम्बन्ध छ । जस्तो आजकल ३ महिना, ६ महिनामा जाँच लिन्छन् फेरि सबै अंकलाई फाइनलसँग जोड्छन् । त्यस्तै ब्राह्मणहरूको जति पनि श्रेष्ठ कार्य हुन्छन् त्यसमा सहयोगी बन्नु त्यसको पनि नम्बर मिल्छ । त्यो नम्बर अन्तिम रिजल्टको लागि जम्मा हुन पुग्छ । सहन गर्नु, तन-मन-धन लगायौ, लगाउनु अर्थात् पाउनु । निर्देशन अनुसार गर्नु— त्यसमा पनि नम्बर जम्मा भयो । महायज्ञमा केवल आउनु मात्र नभएर फाइनल रिजल्टको नम्बर जम्मा भयो । त्यसैले सेवा भयो नि । यो आवाज बुलन्द गर्नु पनि सेवाको एउटा विषय हो । सेवाको धेरै स्वरूप हुन्छन्, त्यसैले यो संगठित रूपमा आवाज बुलन्द हुनु, यो पनि सेवा हो । परिवारलाई देखेर खुशी भयो नि । कति भाइ-बहिनीहरूलाई देख्यौ । यति ठूलो परिवार कहिले कुनै युगमा कसैको पनि हुँदैन । यो पनि नमूना थियो, सारा परिवार त थिएन । सारा परिवार जम्मा गर्नु भने पूरा दिल्लीलाई आफ्नो बनाउनु पर्ने हुन्छ । आबूमा जम्मा गरेमा आबू रोडसम्म आफ्नो बनाउनु पर्ने हुन्छ । त्यो पनि दिन आउनेछ, सबैले निमन्त्रणा (अफर) गर्नेछन्— हाम्रो घरमा आउनुहोस् । कलकत्ताको भिक्टोरिया ग्राउण्ड तिमीलाई तयार गरेर दिनेछन् । भन्नेछन्— आउनुहोस्, पाल्नुहोस् । बिस्तारै-बिस्तारै आवाज फैलिदै जान्छ । अहिले यो त सम्भन्धन् नि— यी कुनै कम होइन । ब्रह्मा बाबा अव्यक्त भएपछि यति ठूलो संगठन हुनु, यो देखेर बलिहार जान्छन् । अन्य स्थानमा संस्था कमजोर हुन्छ, यहाँ बढ्दैछ— यो कमाल देख्छन् । सबैले आ-आफ्नो शुद्ध संकल्पद्वारा, सहयोगको शक्ति, संगठनको शक्तिद्वारा सेवा गर्नु । अब सबै ठाउँबाट निमन्त्रणा मिल्छ । यो राष्ट्रपति भवन तिम्रो घर हुनेछ ।

२) आफूलाई सदा दिल तखतनशीन सम्भन्छौ ? यो दिलतखत सारा कल्पमा यस संगमयुग सिवाय अन्त कहीं प्राप्त हुन सक्दैन । दिलतखतमा को बस्न सक्छ ? जसको दिल सदा एक दिलाराम बाबाको साथमा हुन्छ । एक बाबा दोस्रो न कोही, यस्तो स्थितिमा रहनेहरूको लागि स्थान हो दिलतखत । त्यसैले कुनचाहिँ स्थानमा बस्छौ ? यदि तखत छोडिदियौ भने फाँसीको तखतमा पुग्छौ । जन्म-जन्मान्तरको लागि मायाको फाँसीमा फँस्न पुग्छौ । कि त हुन्छ बाबाको दिलतखत या हुन्छ मायाको फाँसीको तखत । त्यसैले कहाँ बस्नु छ ? एक बाबा बाहेक अरू कोही पनि याद नआओस्, आफ्नो शरीर पनि याद नआओस् । यदि देह याद आयो भने देहको साथमा देहको सम्बन्ध, पदार्थ, दुनियाँ सबै एकको पछि आउँछन् । अलिकति संकल्प रूपमा पनि यदि सूक्ष्म धागो जुटेको छ भने त्यसले आफू तिर खिच्छ, त्यसैले मन्सा, वाचा, कर्मणामा कुनै सूक्ष्ममा पनि धागो नहोस् । सदा मुक्त बन अनि अरूलाई पनि मुक्त गर्न सक्छौ । आजकल सारा दुनियाँ मायाको जालमा फँसेर तड्पिरहेका छन्, उनीहरूलाई यो जालबाट मुक्त गर्नको लागि पहिला स्वयं मुक्त हुनु पर्छ । सूक्ष्म संकल्पमा पनि बन्धन नहोस् । जति निर्बन्धन हुन्छौ त्यति आफ्नो उच्च स्थितिमा स्थित हुन सक्छौ । बन्धन भयो भने माथि जान चाहेर पनि तल आउँछौ ।

३) सबैले आफूलाई यस विश्वमा सर्व आत्माहरूबाट चुनिएको श्रेष्ठ आत्मा सम्झन्छौ ? यस्तो सम्झन्छौ— स्वयं बाबाले हामीलाई आफ्नो बनाउनु भएको छ ? बाबाले विश्वबाट कति थोरै आत्माहरूलाई चुन्नुभयो । त्यस मध्ये हामी श्रेष्ठ आत्माहरू हौं । यो संकल्प गर्नासाथ कस्तो अनुभव हुन्छ ? अतीन्द्रिय सुखको प्राप्ति हुन्छ । यस्तो अनुभव गर्छौ ? अतीन्द्रिय सुखको अनुभूति हुन्छ वा केवल सुनेका छौ ? प्राक्टिकल अनुभव छ वा केवल ज्ञान मात्र छ ? किनकि ज्ञान अर्थात् समझ । समझको अर्थ नै हो अनुभवमा ल्याउनु । सुन्नु, सुनाउनु अलग चीज हो, अनुभव गर्नु अर्कै कुरा हो । यो श्रेष्ठ ज्ञान हो अनुभवी बन्नको लागि । द्वापरदेखि अनेक प्रकारको ज्ञान सुन्यौ र सुनायौ । जुन आधाकल्प गन्यौ, त्यो अहिले पनि गन्यौ भने के ठूलो कुरा भयो ! यो नयाँ जीवन, नयाँ युग, नयाँ दुनियाँको लागि नयाँ ज्ञान, त्यसैले यसको नवीनता नै तब हुन्छ जब अनुभवमा ल्याउँछौ । एक एक शब्द, आत्मा, परमात्मा, चक्र कुनै पनि ज्ञानको शब्द अनुभवमा आओस् । अनुभूति होस्, आत्मा हुँ— यो अनुभूति होस्, परमात्माको अनुभव होस्, यसलाई भनिन्छ नवीनता । नयाँ दिन, नयाँ रात, नयाँ परिवार सबै कुरा नयाँ, यस्तो अनुभव हुन्छ ? भक्तिको फल अहिले ज्ञान मिलिरहेको छ, त्यसैले यस्तो ज्ञानको अनुभवी बन अर्थात् स्वरूपमा ल्याऊ ।

४) सबै विजयी रत्न हौ हैन ? विजयको भण्डा पक्का छ नि । विजय हाम्रो जन्मसिद्ध अधिकार हो । यो मुखको नारा नभएर प्राक्टिकल जीवनको नारा हो । कल्प-कल्पको विजयी हौं, अहिलेको मात्र होइन, हर कल्पको, अनगिन्ती पटकको विजयी हौं । यस्तो विजयी सदा हर्षित रहन्छन् । हारमा दुःखको लहर हुन्छ । जो सदा विजयी हुन्छन् उनीहरू सदा खुशी रहन्छन्, कहिल्यै पनि कुनै परिस्थितिमा दुःखको लहर आउन सक्दैन । दुःखको दुनियाँबाट किनारा भयो, रात खत्म भयो, प्रभातमा आयौ, त्यसैले दुःखको लहर कसरी आउन सक्छ ? विजयको झण्डा सदा फरफराइरहोस्, नभुकोस् ।

विदाइको समय दादीहरूसँग

बाप-दादा पनि प्रेमको बन्धनमा बाँधिनु भएको छ । छुट्न चाहेर पनि छुट्न सक्नुहुन्न । त्यसैले भक्तिमा पनि बन्धनको चित्र देखाइएको छ । प्राक्टिकलमा प्रेमको बन्धनमा अव्यक्त भएर पनि बाँधिनु पर्छ । व्यक्तबाट छुटाउनु भयो फेरि पनि छुट्न सक्नुहुन्न, त्यसैले तिमी पनि बन्धनमा छौ । बाबा पनि बन्धनमा हुनुहुन्छ । (विदेशीहरू तर्फ इशारा) यिनले पनि तपस्या गरिरहेका छन्, दिन होस् वा रात होस् । त्यसैले त भन्छन् जादू लगाइदिए ।

वरदान:— हर संकल्प वा कर्मलाई श्रेष्ठ र सफल बनाउने ज्ञान स्वरूप समझदार भव

जसले ज्ञान स्वरूप, समझदार बनेर कुनै पनि संकल्प वा कर्म गर्छन्, उनीहरू सफलता स्वरूप बन्छन् । त्यसैको यादगार भक्तिमा कार्य प्रारम्भ गर्ने समयमा स्वस्तिका बनाउँछन् वा गणेशलाई नमन गर्छन् । त्यो स्वस्तिका, स्व स्थितिमा स्थित हुने र गणेश नलेजफुल स्थितिको सूचक हो । तिमी बच्चाहरूले जब स्वयं नलेजफुल बनेर हर संकल्प वा कर्म गर्छौ तब सहज सफलताको अनुभव हुन्छ ।

स्लोगन:— ब्राह्मण जीवनको विशेषता हो खुशी, त्यसैले खुशीको दान गर्दै जाऊ ।